

Jeg har selv tidligere haft en diskussion med udenrigsministeren om, hvorvidt det var et folkemord, der foregik i Kosova, og man kan måske sige, at det på et eller andet plan jo ikke er specielt afgørende at rende rundt og tælle lig for at afgøre, om der er tale om et folkemord.

Altså, var f.eks. det, der foregik i Srebrenica i Bosnien, hvor 7.000 såkaldte muslimer, det vil sige folk af den muslimsk definerede etniske gruppe i Bosnien, blev myrdet, et folkemord? Ja, det kan jo diskuteres. Der var i hvert fald tale om et masse mord af folkemordslignende karakter, hvor man myrdede en meget, meget stor gruppe mennesker, fordi de tilhørte en bestemt befolkningsgruppe.

Og det er klart, at anlægger man den definition, så er der også et bredere felt af opgaver, man kan kaste sig over, f.eks. Saddam Husseins folkemordslignende masse mord på en stor gruppe kurdere, folkemordslignende mord på grupper af palæstinensere i Libanon i 1980'erne, og for den sags skyld også det, der p.t. foregår i Tjetjenien. Og på den måde kan man jo sige, at ringen er sluttet til en debat, vi har haft tidligere.

Jann Sjørnsen (KRF):

Som ganske ung besøgte jeg kz-lejren i Dachau ved München og sidste år Rwanda og Kigali, som en anden ordfører også var inde på, sammen med andre medlemmer af Udenrigsudvalget. Det er oplevelser, som helt klart har mærket mig for livet, og som stadig væk kan bringe spørgsmål frem i mit indre om hvorfor. Hvorfor skete disse folkemord? Hvorfor oplevede vi holocaust, nazisternes udryddelse af jøderne især? Og hvordan kan vi undgå det?

Jeg siger dette, fordi det er det perspektiv, vi især fra Kristeligt Folkepartis side anlægger, når vi i dag hilser det lovforslag, som vi behandler, velkommen, nemlig forslaget om oprettelse af Dansk Center for Holocaust- og Folkedrabsstudier.

Vi synes, det er et meget vigtigt forslag, et forslag, som kan sikre, at også kommende generationer får lejlighed til at besinde sig på de folkedrab, som vi har oplevet i historien, og som vi desværre stadig væk oplever. Det kan måske også være med til at sikre, at vi kan bidrage til, at vi ikke fremover oplever holocaust og folkedrab i den stil, som vi har oplevet.

Jeg vil her gerne pege på, at det element i centrets virke, der hedder folkeoplysning og

aktiviteter i forbindelse hermed, er meget vigtigt set med Kristeligt Folkepartis øjne, fordi vi har brug for at få videreformidlet de historier, de fortællinger, om holocaust og folkedrab, som er en del også af vores egen historie, som det også fremgår af lovforslaget.

Jeg synes, at det er vigtigt, fordi vi i dag også oplever, at der faktisk er en hel del mennesker, som forsøger at bortforklare holocaust, søger at bortforklare nazisternes udryddelse af jøderne under Anden Verdenskrig, bagatelliserer det, ja siger, at det er historieforfalskning.

Vi synes fra Kristeligt Folkepartis side, at det er vigtigt, at vi undgår det, og vi mener, at et sådant center kan være med til at sikre, at dette ikke sker. For det må ikke ske.

Men der er mange gode elementer ved det center, også elementer som gør, at vi fra dansk side fortsat kan bidrage til internationalt at forebygge fremtidige folkedrab, og også i det lys hilser vi forslaget velkommen. Det har vores fulde støtte.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal bestemt ikke benytte denne her lejlighed til at lægge mig ud med hr. Jann Sjørnsen. Det, der alligevel kalder mig herop, er, at hr. Jann Sjørnsen specielt nævner jøderne. For jeg synes, der var et utrolig interessant interview med den nyudnævnte direktør for det her center for holocaust- og folkemordsstudier, Uffe Østergaard, i Information i weekenden, hvor han bl.a. siger:

»Den overvejende holdning er dog nu, at der også er andre folkemord. For det første må man retfærdigvis sige, at det ikke bare var jøderne, der blev udryddet i Nazi-Tyskland. Sigøjnerne blev det også efter samme principper som jøderne. Men sigøjnerne har ikke en stat i ryggen, derfor er de blevet glemt.«

Det synes jeg i virkeligheden er en utrolig vigtig begrundelse for, hvorfor vi skal have det her center. Mange kan huske jøderne, fordi der er en stat, der bl.a. er med til at gøre opmærksom på det – og med god grund – og vi skal aldrig glemme jøderne. Men det, som sådan et center kan gøre, er måske også at tage nogle af de grupper frem, som er blevet glemt i debatten, og sørge for, at der også bliver sat fokus på de erfaringer, der kan udtrages af deres lidelser.